

Tak nám zase na Štědrý večer pøes dávali pohádku. První povídání o ní jsem našel v televizním programu čtrnáct dní předem. Viděl jsem jakože prince a otráveně vhodil čtení zpátky do regálu. No ale samozřejmě mi to nedalo a díval jsem se. Poprvé jsem pohádku nestihl od začátku a tak nepochopil některé souvislosti. Takže jsem si ji včera pustil znovu. Přijíždí rytíř Teodor a já se musím začít smát. Moje asociace vypadala takto:

Vítej doma Same, co indiáni?

Vypadá jak já, jestli se nepletu, chi chi

Ano, některé dámy se musí smířit s tím, herci, jako je Jiří Langmajer nebo Lukáš Vaculík už nejsou nejmladší. Ale tahle hučka je prostě.. směšná.

A je to tady, budoucí princ - rytíř Vincent z Brrrrtníku přichází.

No to si děláte srandu...

Nicméně scéna, kdy mě doslova zamrazilo v zádech a je naprosto děsivá, přišla vzápětí. K mladému Hitlerovi opravdu nemá daleko.

Šmarjá nezvedej tu pravici, hochu!

Dobře, rychle zapomenout na tuhle scénu, myslet si, že je taky jak z divokého západu (snad postava Bloody Foxe) a jít dál.

Princezna. Inu, hezká. Přecházím vtípek ze Šípkové Růženky a začínám mít problém s něčím jiným. Se zvukařem. Už když se vracel Teodor domů, nějak mi nesedly hlasy lidu. Ve scéně, kdy princezna stojí v ohnivém kruhu, ječí jak o život už několik sekund a přitom to podle snímku sotva cedí skrz zuby.

Princezna v ohnivém kruhu

A následuje z okolí prostě divné „naše princezna, co se to stalo...“.

Fajn, rytíři jsou na cestě, hospoda, jasně, dva týpci, co se k nim přidají a všichni víme, co se stane na cestě zpátky. A máme tu další postavy – černokněžník a trpaslík. Sáhodlouhá scéna, kdy trpaslík vypráví princezně, co je zač. A naprosto a totálně zbytečná story a postava jako taková.

Velký trpaslík, co moc vyrostl

Globálně vzato, přijde mi, že scénárista nebo někdo další udělal škrty, čímž totálně rozboural koncept. Proč? No mě se neptejte, proč ve dvou záběrech někdo černokněžníka zmenšil na velikost trpaslíka a z trpaslíka udělal vysokého člověka. Hatláma patláma, paprťála.

Černokněžník je tady jako trpaslík? Četl někdo scénář?

Tak Jaromír Hanzlík. No dobře, ale opět, co ten zvuk, a je to jeho hlas? Musím se ovšem přiznat, že líčení coby starce mě dostalo.

Černokněžník jinak...

Přeludy... Inu, když už postava překoná překážku, pokušení, tak by to mělo být uzavřené kolo a ne ho pokoušet znovu, což se v případě Teodora děje a navíc to hodně škřípe. V záběru níže nevím, jestli to Martin Kraus na Vincenta hraje, nebo jak to chápat, a nabízí se myšlenka, proč Vincent neslyšel volání provokatérského přeludu a nešel radši zastavit otce.

Přelud se vrací...

Scéna s vodopádem proběhne naprosto tiše. Je skutečný nebo počítačově udělaný? Je to jedno, záběr

zbytečný (nebo mu nerozumím).

Vodopád a co jako?

Hmm, vražda víly v přímém přenosu. Upřímně řečeno, od Boženy Němcové nebo z ruské Krásky nesmírné jsme zvyklí na ledacos, ale přeci jen...

Vražda víly

Jdeme dál. Jedna nesmyslná scéna střídá druhou. Jak to bylo mezi vílou a černokněžníkem se snad ani nesnažme pochopit. Vincent v ohnivém kruhu fňuká a klečí dlouhý čas kdo ví proč, uvědomělý Teodor se po (porodním) výkřiku víly sám zbavuje vlivu přeludu...

Bože uhořím, to pálí, maminkóó!

A dost, mě to kouzlo nebaví, já jdu pryč.

Aby toho nebylo málo, začínám být lehce alergický na Tatianu Pauhofovou a její herecké umění „na ksicht“. No podívejte se, jak se tváří na smrtelném loži. Tolik blaženosti.

Ouvej ouvej, to to bolí, já asi brzo umřu.

A tak Teodor vyfasuje do přilby děravé jak řešeto kouzelnou vodu. Co na tom, že barva vody je stejná, jakou na počítači přidělili přeludům, i když by bylo vhodné oddělit dobrá a zlá kouzla. Takhle to vypadá, že přeludy i voda patří na jednu stranu dobra či zla, a děcka, vyberte si.

Mladý požárník Sam Teodor z Hrádku...

Víckrát jsem si pouštěl scénu, kdy pes napadne Vincenta. Je sice okaté, jak mu při útěku nastaví ruku k zakousnutí, nicméně bandáže na ni moc není a asi to dvakrát příjemné pro figuranta nebylo. Při krokování je vidět, že mu z předloktí spadne i „plechový“ chránič ruky. Pejskaři asi moc nadšení nebudou, když si máme myslet, jak Vincent mlátí (byť na obranu) psa pěstí, i když samozřejmě ke kontaktu nedojde.

Omráčený (?) pes

Když pomínu další zbytečnou scénu, jak Vincent dostává trpaslíka přes vodu (nějak jsem to ani nepochopil), tak se musím zastavit u dalšího nesmyslu. Tím je pokus trpaslíka nasměrovat vodu z kašny na černokněžníka. Na obrázku dole je stav, kdy průvod již míjí kašnu a dojdou minimálně na půl cesty ke králi Jiřímu Kornovi. Takže jak?

Za kašnou

Závěr souboje mezi Vincentem a panem Hanzlíkem je doslova trapný. Štouch do meče a černokněžník se kácí stylem „hlavně si nic neudělat Jaromíre“.

Ruka nahoru, pootočít, tak, pomaloučku k zemi...

No, a to je konec. Herecké výkony bídné, a to od hlavních postav až po kompars (hrádek, ostatní vily), děj táhlý, o ničem. A za mladého prince (rytíře) nasadit tohle, co z jedné strany má s odpuštěním blízko k výrazům 40 kg i s postelí (Dachau) a z druhé podobu a střih Hitlera, to je tedy v obsazení pořádná zvrácenost bez ohledu na jeho herecké schopnosti. Vizuální efekty ovšem nebyly špatné, „zátoka víl“ třeba docela fajn. Zajímalo mě, kdo dělal hudbu. Xindla X jsem vyčetl až z titulků a hodně mě to překvapilo. Muzika taky nebyla vyloženě špatná (na rozdíl od práce zvukaře a postsynchronů), ale místy odfláknutá stejně jako texty písní. To ostatně Xindl X předvádí i na hudební scéně. Texty mívával vyšperkované, ale bývávalo.

Pozn. V době, kdy jsem začal psát tento článek, už běželo deset minut pirátské pohádky na první

svátek. A já věděl, že bude hůř.